

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 809/2021
14.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милована Ђурића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Убу К број 64/20 од 20.11.2020. године и Вишег суда у Ваљево Кж1 55/21 од 12.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 14.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Убу К број 64/20 од 20.11.2020. године и Вишег суда у Ваљево Кж1 55/21 од 12.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу К број 64/20 од 20.11.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 5 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом упућени су оштећени ББ и ВВ да имовинскоправни захтев у целини могу да остварују у парничном поступку.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени АА да на име трошкова кривичног поступка у корист буџетских средстава Основног јавног тужиоца у Убу плати износ од 43.879,30 динара, као и на име паушала у корист буџетских средстава Основног суда у Убу плати износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Ваљево Кж1 55/21 од 12.05.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Убу К број 64/20 од 20.11.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милован Ђурић, без навођења законског основа, а из образложења захтева произлази да је захтев поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлуку.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи, да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари, јер из изреке пресуде Прекршајног суда у Ваљеву, Одељење у Убу III 17 Пр бр. 5831/17 од 24.11.2017. године и чињеничног описа извршења кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ, -за које је побијаним пресудама оглашен кривим-постоји идентитет, на који начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује као неосноване. Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да у конкретном случају нема места примени начела *ne bis in idem* (страна 3 став 3, 4, 5, 6, 7 и 8 другостепене пресуде), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**